

smyslu" (Mombert), nezbává leč pečovati o nutné doplnění potravin odjinud, t.j. přívozem jejich z ciziny, jejž platíme opět vedele jiných zdrojů aktivní "platební bilance" (viz. Obch. politiku) - především vývozem tovarů. Nedostatek výnosu domácí půdy musí být kompensován stoupajícím výnosem průmyslu a hornictví ("výživné rozpětí v širším smyslu").

Toto opatřování potravin výměnou za produkty průmyslové a hornické však předpokládá příznivé podmínky pro rozvoj průmyslu a obchodu i pro soutěž s jinými národy, vzrůst inteligence i tvorení kapitálu (strojů, dílen, komunikací), není toto opatřování dále zajištěno a lze ho dosíci jen znenáhla a s rostoucími náklady.

Státní politika, která by zamýšlela podporovati vzrůst zlidnění, musela by předem nebo zároveň - jak to činil merkantilismus alespoň co do průmyslu a obchodu - soustavou a všeestrannou péče o rozšíření výživného rozpětí vytvořiti hospodářské předpoklady rostoucího počtu lidí.

§ 30. Přelidnění (absolutní a relativní či sociální) a nejnovější pokles porodů.

I. Kde jest obyvatelstva více, než dopouští dané množství obživy, mluvíme o přelidnění. Pojmy o přiměřené lidnatosti a přelidněnosti nejsou arci pevné a zejm. nelze stotožňovati nebo zaměňovati vysokou hustotu obyvatelstva s

přelidněním. Dle přírodních podmínek, dle stavu techniky, dle převládajícího způsobu výroby, dle celé hospodářské a společenské skladby obyvatelstva a dle možnosti doplnit domácí výrobu potravin přívozem z ciziny, lze na stejném území vyživiti tu větší, tu menší počet obyvatelstva (srovn. na stejném území národ lovecký, pastýřský, rolnický a průmyslový).

Rozeznáváme přelidnění

a) absolutní, když se pro dané obyvatelstvo absolutně nedostává prostředků výživných, takže dochází k represi (nemoci, úmrtí). Takovéto přelidnění vyskytovalo se právě i v primitivních poměrech a za velmi řídkého obyvatelstva, vědlo již v dávných dobách ke stěhování národů a ke kolonisaci, a vyskytuje se i dnes v krajích ryze agrárních, při nedokonalé technice dopravní (střední Rusko, Indie, Čína), ostatně však dnes pouze za poměru zcela mimořádných. že by pak celá zeměkoule mohla být ohrožena přelidněním, je pro blízkou budounost vyloučeno (viz kapit. o státě agrárním a státě průmyslovém v Obch. politice).

b) Může však i při hustém i také při řídkém zalidnění nastati relativní přelidnění, t.j. v určitých krajích a v určitých vrstvách obyvatelstva, je-li v nich dočasně více lidí, nežli v nich za daných poměru výrobních a odbytových může být trvale, bezpečně a dostatečně zaměstnáno a tedy sociálně vůbec i jin. dle nároků dříve již dosažené životní míry vyživeno (např.v agrárních okresích středoevropských, v Rusku). Takovéto

"sociální přeličnění" je vyvoláno nikoliv přírodou, nýbrž po-měry hospodářskosociálními. Zápas mezi rozmnožovací tendencí obyvatelstva a mezi obmezeností prostředků výživných, resp. možnosti výdělkovou odehrává se pak v těch vrstvách obyvatelstva, v kterých není dost zaměstnání a kde potom nastává nejprve tlak na dosavadní úroveň životní i na způsob a míru práce (uskrovňování se nejen ve zbytných potřebách, nýbrž nakonec i v potravě, šatstvu a příbytku - prodlužování denní doby pracovní, přibírání členů rodiny k práci atd.) a uplatňují se zmínění činitelé represivní nemoci, zvýšená úmrtnost, zvl. dětská, vystěhovalectví atd.

Obava i z tohoto přeličnění se nověji arcí silně zmenšila. Všeobecný úbytek porodů vzbuzuje spíše opačnou obavu znenáhlé sebevraždy národu a kromě zlepšování podmínek hospodářské produkce hledá se nyní vždy bedlivěji i k jinému problému pro otázku přeličnění významnému, totiž k tomu, jakým způsobem rozdelen majetek i důchod mezi jednotlivé vrstvy národa (na př. vnitřní kolonisace parcelováním latifundií).

V celku dlužno pro dohlednou budoucnost pokládati stálý, byť i znenáhlý vzrůst obyvatelstva za žádoucí v zájmu národní, politickém i hospodářském, i za znak zdravého vývoje a pokroku národa, kdežto stagnace nebo úbytek zlidněnosti nesporně znamená úpadek a nejvážnější ohrožení budoucnosti národu (řecká kultura i velikost Říma zhynuly úbytkem porodů, nedostatečnou produkcí lidí uvnitř vedoucí rasy. Není úkolem vel-

kého národa odpočívat a "chrániti se před starostmi o nová vznikající pokolení, nýbrž národ stále má vpřed kráčeti produktivními činy, které uvádějí blahobyt v soulad se silným přírůstkem obyvatelstva" (G. Cohn).

II. Příčiny moderního úbytku porodů a tím i porodových přebytků snaží se vysvětliti několik theorií, které v protivě ke starším zmíněným již theoriím fysiologickým a biologickým - pokládají za bezprostřední příčinu úbytku porodnosti lidskou vůli, směřující k tomu, aby plodnost byla obmezena, rozcházejí se však co do pohnutek na tuto vůli působících.

1.) Theorie blahobytová (zámožnostní) pokládá za příčinu ubývání plodnosti vznikání blahobytu a zjemňování kultury (již r. 1877 Adolf Bertillon, pak Levassieur, Lujo Brentano, Paul Mombert), opírajíc se o známý fakt, že největší plodnost vždy a všude se vyskytovala ve vrstvách nejchudších, "proletářských" ("proles" - potomstvo), kdežto v zámožných vrstvách obyvatelstva téže země plodnost vždy a všude bývala daleko menší než v chudých.

2.) K theorii blahobytové se pojí theorie sociálního vystupu (Bertillon, Leroy - Beaulien, a pokud jde o snižování číslice sňatků a tím i porodů, též Brentano), která za příčinou poklesu porodnosti prohlašuje snahu dosíci pro sebe i děti vyššího (lepšího) postavení společenského a snazšího živobytí nebo toto zvýšené postavení společenské a hmotné udržetí. Co bylo zprvu speciálním zjevem u rodin šlechtických, zdržova-

ti se sňatků a tím i plození potomstva, stalo se při rostoucích životních náročích i obtížích udržeti rodinu obecných zjevem u výše postavených tříd vůbec, přešlo do zámožnějších vrstev měšťanských, úřednických, rolnických a na konec i dělnických.

3.) Theorie vzdělanostní (Julius Wolf) tvrdí, že pokles porodnosti je doprovodem stoupajícího vzdělání (i v zrůstajícího smyslu pro pořádek) v širších vrstvách obyvatelstva a jeví se tudíž zvl. v úřednictvu, učitelstvu a pod. vrstvách inteligenčních.

4.) Jiná theorie spatřuje příčinu poklesu porodnosti v konkurenci jiných požitků, v touze po zábavách a nových radostech životních, v rostoucím ohledu na ženu, v šíření výdělkové činnosti žen mimo domácnost, ve zjemnění lásky k dětem i také ve zmenšené možnosti výdělkového zaměstnávání dětí novým zákonodárstvím sociálním a pod.

5.) Theorie urbanisační (Oldenberg) vysvětluje pokles porodnosti novodobým soustředováním se obyvatelstva ve velkoměstech a přizpůsobováním se mass návykům a mravům velkoměstským - v Německu i Francii je porodový úbytek jevem převážně života městského, zvl. velkoměstského.

6.) Náboženští spisovatelé (avšak i národohospodáři, j. Leroy - Beaulien) vykládají moderní hnutí obmezování porodů konec konců za následek vždy více se rozráhající irreligiosity a s tím spojeného zplošťování morálky, vzniku materialismu a duševního zpuštění. Wolf sestavil dokonce tabulku se-

stupné porodnosti dle konfesí (nejplodnější řeckopravoslavní, pak méně již katolíci pravověrní, pak země protestantské, nejméně porodů země vyslovené necírkevnosti - Francie, i Židé ve velkoměstech a zemích západoevropských.

7.) Dle t.zv. racionalistické theorie (Julius Wolf) je charakteristickou známkou naší doby, že staví plození dětí na basi ryze rozumové úvahy a odvrácení se od tradic náboženských a politických atd., i tato theorie však obстоjejí, zahrnujeme-li v "racionalisaci" života všechny momenty ostatní, zámožnost i vzdělání, poměřování se obyvatelstva i peněžní hospodářství, výdělková zaměstnání žen i ženskou emancipaci, rozšíření znalosti prostředků antikoncepčních i pokročilou jejich techniku atd.

8.) Konečně četní autoři pokládají úbytek porodnosti za následek poklesu úmrtnosti (tak již sám Malthus, nověji Budge, Juraschek a j.).

V celku platí slovo Gideovo, že žádný výklad plně neuspokojuje - bylo by vůbec marno chtít zjev tak složitý vysvětlovati konkrétní příčinou jedinou.

§ 31. Stěhování (sociální příčiny měny (po-
hybu) obyvatelstva).

I. Stěhováním se lidí rozumíme opuštění rodné vůdy (domova) v úmyslu, hledati na jiném místě téhož či jiné-